Dinsdag 29 Januari 1946 DAGBLAD 63 ste Jaargang No. 4722

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit dagblad verschijnt dagelijks, behalve 's Zondags; abonnementsprijs Bonaire en Curaçao 2 gld.; Aruba 2,50 gld.; Bovenwinden, Suriname 2,50 gld.; en het buitenland 3 gld.

Hoofdredacteur: Dr. Joh. Hartog telef. 1558; Postbus 80, Willemstad. Redactie-adres Consciëntiesteeg 27.

Uitgeefster en Administratie: Paulus-drukkerij, Consciëntiesteeg 29, telefoon 1550; Postbus 80, Willemstad N.W.I. Voor Aruba: J. E. Croes, Postbus 14, Oranjestad; tel. 38.

Irans aanklacht besproken

Senator Tydings wil ontwapeningsconferentie

Australiërs maken contact met de zon

IRANS PROTEST VOOR DE VEILIGHEIDSRAAD.

A. H. Taquizadeh, de Iranese afgevaardigde naar de Organisatie der Verenigde Landen, verklaarde bij een persoonlijke verschijning voor de Veiligheidsraad dat er enkele gevallen zijn geweest van inmenging in de Iranese zaken door de Sovjet-autoriteiten. Hij zeide, dat Irans dispuut met Rusland voor de Raad gebracht is omdat het zou kunnen leiden tot internationale wrijving tenzij het bijgelegd werd.

Taquizadeh verscheen voor de Raad op uitnodiging van de elf leden nadat Andrei Visjinsky van Rusland duidelijk maakte dat hij slechts instemde om thans te bespreken of de Raad de aanklacht van Iran formeel zou behandelen. Hij behield zich het recht voor om aan te dringen op zijn reeds ingediend verzoek om de regeling van het geschil over te laten aan rechtstreekse onderhandelingen tussen Teheran en Moskou.

De Raad luisterde naar de verklaring van Taquizadeh na gedurende een uur gedebateerd te hebben over de vraag of men het Albaanse verzoek om toelating tot de Organisatie der Verenigde Landen meteen zou aanvatten. Men besloot om de behandeling ervan voorlopig uit te stellen.

Intussen diende de Helleense [illegible] bij de Veiligheidsraad een verklaring in van het Helleense Comité van Buitenlandse Zaken om de aanwezigheid der Britse strijdkrachten in Hellas te verdedigen. Taquizadeh deelde aan de Raad mede, dat in het door de Russen bezette Azerbeidsjan de Iranese regering „belet werd enige macht op welk gebied ook te oefenen. Hij beschuldigde de Russen ervan „binnenlandse barrières" opgeworpen te hebben aan de grens van hun „zogenaamde zone". Hieraan voegde hij toe, dat Iran dit tijdens de oorlog toegestaan had, doch dat thans „een eind gemaakt moet worden aan deze inmenging in de Iranese souvereiniteit". Zijn argumenten kwamen ongeveer overeen met de vroeger geuite klachten. Hij maakte geen melding van de regeringsverandering in Iran of de mogelijkheid dat Premier Ahmed El Sultaneh rechtstreekse onderhandelingen met Moskou zou verkiezen. De afgevaardigde verklaarde, dat Iran zich liet gebruiken als verkeersroute voor de aanvoer van oorlogsmateriaal voor de Sovjets en bovendien eigen voorraden bijdroeg om Rusland te steunen in zijn strijd.

Taquizadeh vroeg aan de Veiligheidsraad om eerst aan te bevelen dat Rusland zich strict zou houden aan zijn verdrag van 1942 met Iran betreffende de terugtrekking der troepen. Ten tweede, dat de Sovjet-autoriteiten zich zouden houden aan de verklaring van Teheran welke afgelegd werd door Roosevelt, Churchill en Stalin waarin de onafhankelijkheid van Iran werd gewaarborgd. Ten derde, dat de Sovjet-autorteiten op generlei wijze het optreden van de Iranese strijdkrachten in het land zouden belemmeren. Ten vierde, dat Rusland alle „morele en materiële" steun welke het geeft aan de opstandige beweging in de provincie Azerbeidsjan zou intrekken.

Taquizadeh zeide, dat de onderhandelingen met Moskou geen resultaten hebben opgeleverd. „De houding van de Sovjet-regering was in lijnrechte tegenstelling tot het verdrag van 1942. Ik vertrouw in de geest van rechtvaardigheid welke de nieuwe wereldorganisatie bezielt, dat de Veiligheidsraad Irans verzoek zal toestaan, opdat in afwachting van de Russische terugtrekking de strijdkrachten van Iran volledige vrijheid van optreden hebben in eigen land".

Visjinsky verklaarde hierop voor de Veiligheidsraad, dat de Iranese beschuldigingen „werden ingediend door een regering die niet langer aan de macht is" en dat de beweringen „niet voldoende grond hebben" om de Raad tot handelen te kunnen bewegen. Hij vroeg dus aan de Raad om de zaak terzijde te leggen en open te laten voor oplossing door onderhandelingen tussen beide partijen. „Dit zou rechtvaardiger en eerlijker zijn en in de geest van goede nabuurschap".

Visjinsky zeide voorts, dat Rusland hartelijke betrekkingen wenst met alle landen en nooit geweigerd heeft om te onderhandelen met Teheran. Volgens het Handvest zou deze methode de eerste zijn welke zou moeten worden toegepast in een internationaal dispuut. „Het is nog te vroeg om te zeggen dat de partijen in het dispuut onderling niet tot overeenstemming kunnen komen. De weigering om de onderhandelingen voort te zetten kwam van de zijde van Iran en niet van de zijde der Sovjet Unie. Wij zijn bereid deze onderhandelingen voort te zetten".

Nadat Visjinsky klaar was met spreken bracht Voorzitter Makin de schorsing van de zitting ter sprake. Visjinsky stelde voor om het debat voort te zetten, doch met een [illegible] stemmen werd besloten uieen te gaan. De Raad komt weer bijeen op Woensdag om 10.30 uur Curaçaose tijd.

MEN PRAAT IN LONDEN.

Ali Soheily, de Iranese afgevaardigde naar de Verenigde Landen, en de Russische Vice Commissaris van Buitenlandse Zaken Andrei Visjinsky, zullen heden waarschijnlijk een bespreking houden om Irans dispuut met Rusland te bespreken. Naar men zegt, hoopt men hierdoor de spanning ietwat te verminderen. De afgevaardigden, die weten dat de nieuwe Iranese regering vriendschapplijker gestemd is ten aanzien van de Sovjet Unie, overwegen de mogelijkheid dat Visjinsky's voorstel aan de Veiligheidsraad om het geschil opzij te leggen, zodat Moskou en Teheran rechtstreekse onderhandelingen voeren om tot een overeenkomst te geraken, wordt aangenomen.

Het Iranees-Russisch geschil staat niettemin nog steeds op de agenda van de Veiligheidsraad. De debatten zullen dus worden voortgezet wanneer de Raad morgen opnieuw bijeenkomt, tenzij er natuurlijk iets tussen komt.

Intussen verwacht men een spoedige regeling in een andere quaestie. Een gezaghebbend persoon deelde mede, dat binnen 24 uur een overeenkomst verwacht wordt over de benoeming van den Secretaris-Generaal. De afgevaardigden der vijf grote mogendheden kwamen gisteravond in privé bijeen om een keuze te doen.

Er blijft dan nog een vraagstuk over — namelijk de keuze van de plaats waar de zetel van de organisatie zal worden gevestigd. De mogelijkheid is niet uitgesloten, dat men daarvoor de volgende week tot een beslissing komt. De autoriteiten zeiden, dat het comité dat een bezoek brengt aan het Oostelijk deel der Verenigde Staten, verschillende plekken bezocht heeft nabij Boston en New York en vermoedelijk op 2 Februari een gedetailleerd verslag over de bevindingen zal uitbrengen. De Organisatie der Verenigde Landen zal dan een uiteindelijke keuze doen (Londen, (AP) 29.1).

Stakende leden van de Bond van Electriciteitswerkers verzamelen zich nabij de fabrieken van de General Electric en Westinghouse te Bloomfield, New Jersey. Men eist hoger loon.

MEN ZAL TRIËST BEZOEKEN.

Niet-officieel wordt gemeld, dat een commissie welke door de Ministers van Buitenlandse Zaken der Grote Vijf wordt afgevaardigd, op 1 Februari een bezoek zal brengen aan de stad Triëst om een onderzoek in te stellen in het grensdispuut tussen Italië en Joegoslavië (Beograd.

SENATOR WIL ONTWAPENINGS-CONFERENTIE.

Senator Tydings, een Democraat van Maryland, eiste in de Senaat dat President Truman onmiddellijk een wereld-ontwapeningsconferentie bijeen zou roepen om een atomaire wereldoorlog te voorkomen. „In deze toestand met een wereld die tot de tanden bewapend is kunnen wij ons niet verder verlaten op de Organisatie der Verenigde Landen voor onze bescherming", zeide hij. „Het is zo duidelijk als iets dat onze eigen grote strijdkrachten voornamelijk worden gehandhaafd voor eventueel gebruik tegen Rusland, Groot Brittannië, Frankrijk en China aangezien Duitsland en Japan zich niet zullen mogen bewapenen. Is het ook niet duideijk dat Rusland zijn eigen strijdkrachten handhaaft voor eventueel gebruik tegen Groot Britannië, de Verenigde Staten, Frankrijk of China?"

De Senator zeide verder niet Verenigde Landen uitgerust is om met succes een taak van zulke omvang op succesrijke wijze uit te voeren. Hij zeide, dat alle overgebleven grote mogendheden zich snel herbewapenen (Washington, (AP) 28.1).

VERZET VAN HELLAS.

Premier Sophoulis van Hellas heeft George Exindaris, die zich thans in Londen bevindt, benoemd tot hoofd van de Helleense afvaardiging bij de Verenigde Landen en hem opdracht gegeven zich te verzetten tegen de toelating van Albanië als lid van de nieuwe vredesorganisatie. Exindaris volgt den Minister van Buitenlandse zaken Sophianopoulos op als hoofdafgevaardigde. Laatstgenoemde keerde plotseling naar Athene terug zonder overleg te plegen met Sophoulis en men verwacht dat hij zal aftreden (Athene, (AP) 29.1).

GEEN MILITAIR TOEZICHT.

Dr. Harrison Davies van de Bond van Atomaire Natuurkundigen zeide, dat de ontwikkeling van de atomaire energie „zeker moet worden bevrijd van elk militair toezicht". Davies, die thans gestationeerd is in de fabriek voor atoombommen te Oak Ridge, Tennesse, zeide te spreken namens meer dan 1500 natuurkundigen en ingenieurs die werkzaam zijn aan de nieuwe machtsbron. In een verklaring, welke werd opgesteld voor het speciale Senaatscomité dat de problemen betreffende de atomaire energie behandelt, zeide Dr. Davies dat burgers het toezicht moeten hebben op de commissie ter beheersing van de atomaire energie. Dit betekent evenwel niet, dat men een doeltreffend contact tussen de commissie en de strijdkrachten wil uitsluiten.

Voorts zeide de geleerde, dat een binnenlandse wet de internationale beheersing van de atomaire energie moet aanmoedigen (Washington, (AP) 28.1).

BRITTEN ZULLEN DE PROEF BIJWONEN.

Premier Attlee deelde aan het Britse Lagerhuis mede, dat Britse militaire vertegenwoordigers de Noordamerikaanse proeven met atoombommen tegen oorlogsschepen zullen bijwonen. Men pleegt overleg met de Noordamerikaanse autoriteiten over de Britse waarnemers. Toen een conservatief lid vroeg of Groot Britannië thans rechten kan doen gelden op de atoombom antwoordde Attlee evenwel dat „dit is een geheel andere quaestie" (Londen, (AP) 28.1).

NATIONALISATIE URANIUMMIJNEN.

De socialistische afgevaardigde Edward Anseele heeft in de Belgische Kamer van Afgevaardigden een wetsontwerp ingediend, waarbij de exploitatie van Uraniummijnen in de Belgische Congo, onder beheer van het Belgische gouvernement zouden komen. De regering zou ook de controle krijgen over de voorraden en het transport van dit kostbare metaal, dat, zoals bekend, gebruikt wordt voor het maken van atoombommen.

het nieuws van vandaag

De regeringsverandering in Iran heeft nog niet ten gevolge gehad, dat de aanklacht tegen Rusland wordt ingetrokken en in feite is gisteren deze aanklacht besproken in de Veiligheidsraad der Verenigde Landen. Daarbij heeft de Iranese afgevaardigde vier eisen gesteld, welke men in het kort kan samenvatten in de volgende drie woorden: geen Russische inmenging. Andrei Visjinsksy van Rusland nam daarna het woord om eerst te beweren, dat de aanklacht was ingediend door een regering, die thans reeds vervangen is, dus niet meer van kracht is. Wij vragen ons af of het den Russischen afgevaardigde werkelijk ernst is. Hoe kan een diplomaat zulk een onzin verkopen. Want als men zo redeneert, dan zou ook elk internationaal verdrag zijn waarde verliezen, indien de regering die het sloot, zou worden vervangen.

Visjinsky zeide ook, dat de aanklacht van Iran „ongegrond" is en dat Rusland geneigd is om rechtstreeks met dat land te onderhandelen. Hij beschuldigde Iran ervan de onderhandelingen te hebben afgebroken, doch hierop zeide de Iranese afgevaardigde, dat de Russen zulk een houding aannamen, dat praten niet meer mogelijk was.

Niettemin wordt heden gemeld, dat Ali Soheily van Iran heden zal praten met Visjinsky, zodat de mogelijkheid niet uitgesloten is, dat Iran zijn aanklacht intrekt voordat de debatten in de Veiligheidsraad morgen worden voortgezet.

In de Noordamerikaanse Senaat heeft Senator Tydings intussen er zijn twijfel over uitgesproken, dat de Organisatie der Verenigde Landen in staat zal zijn de vrede te bewaren. Hij deed dus een beroep op President Truman om onmiddellijk een ontwapeningsconferentie bijeen te roepen, waaraan door alle mogendheden zullen worden deelgenomen. Hij vreesde, dat met de nieuwe atomaire wapenen een volgende oorlog de ondergang van de Verenigde Staten kan betekenen.

Niettemin blijven de geleerden verder experimenteren. Men gaat nu ook al prutsen in het heelal en de Australiërs melden, dat zij per radar contact hebben gemaakt met de zon. Dit feit — zeiden zij — kan blijken van invloed te zijn op het leven van elk mens. Dat geloven wij gaarne. Wij zullen echter de gedachten niet verder laten gaan over het contact met maan en zon, doch dichter bij huis blijven. Bonaire heeft kans, dat zijn gekozen Statenlid — Lodewijk Daniel Gerharts — niet zal mogen optreden, omdat hij zijn geloofsbrieven niet tijdig indiende. De Gouverneur wil hem echter een kans geven en heeft een ontwerp ingediend met de bedoeling de termijn te verlengen. Wat het zal geven? Hoe zullen de Staten hierop reageren?

NAZIE - COMPLOT TEGEN DEN PAUS.

Tot moorddadige woede gebracht door de instorting van de Italiaanse oorlogsinspanning in 1943 door de gevangenneming van Mussolini en de omzwenking van de Badoglio-regering, gaf Hitler opdracht aan de Duitse Veiligheidspolitie om „den Paus te vermoorden of te ontvoeren, Victor Emmanuel van de troon te schoppen en Mussolini ten koste van alles te bevrijden".

OTTO SKORZENY
De rest van het plan mislukte.

Zoals men weet werd de Duce bevrijd door Duitse valschermspringers onder leiding van Luitenant Kolonel Otto Skorzeny, die later tijdens het offensief in de Ardennen ook opdracht had om Eisenhower en andere hoge Geallieerde officieren te vermoorden. Het complot tegen den Paus en Koning Emmanuel werd evenwel verijdeld door Admiraal Wilhelm Canaris hoofd van de Duitse tegen-spionnagedienst die tijdens een dramatisch noenmaal te Venetië erin slaagde de anti-fascistische Italiaanse agenten te waarschuwen dat een staatsgreep zou worden gewaagd.

Een en ander blijkt uit tot nu toe niet gepubliceerde Duitse documenten die aan de Associated Press verstrekt werden door Generaal-Majoor Erwin Lahousen, die met Canaris samenwerkte als hoofd van de afdeling voor sabotage. Lahousen kreeg van Canaris bevel een bijeenkomst te beleggen met anti-fascistische Italiaanse agenten. Deze bijeenkomst vond plaats in het Hotel Danielli te Venetië. Ook kwam men bijeen in de Club Lido. Als gevolg daarvan konden tegenmaatregelen worden genomen om een staatsgreep tegen den Koning en een aanslag op den Paus te voorkomen (Neurenberg, (AP) 28.1).

EEN VERKLARING VAN SOPHIANOPOULOS.

De Helleense Minister van Buitenlandse Zaken John Sophianopoulos stelde voor dat Groot Britannië en Rusland rechtstreekse besprekingen zouden voeren over Ruslands protest bij de Organisatie der Verenigde Landen, dat de Britse troepen in Hellas de wereldvrede in gevaar zouden brengen.

De verklaring werd aan de verslaggevers verstrekt kort voordat hij naar Hellas terugkeerde. Sophianopoulos zeide, dat de Britse strijdkrachten „samenwerken met de Helleense autoriteiten teneinde de orde te herstellen en de vrije uiting van de volkswil te verzekeren" (Londen, (AP) 28.1).

CONTACT MET DE ZON.

Van gezaghebbende zijde wordt gemeld, dat Australische radiodeskundigen per radar contact met de zon hebben gemaakt. Een der betrokken natuurkundigen zeide, dat het leven van elkeen op aarde op materieel gebied zou kunnen worden geraakt als gevolg van deze gebeurtenis.

Een zegsman zeide, dat de signalen die men terugontving van de zon niet waren als de normale echo die men hoorde toen per radar contact werd gemaakt met de maan. Deze signalen werden beschreven als „geluidsgolven" die ontstonden aan de oppervlakte van de zon (Sydney, (AP) 29.1).

TRYGVE LIE NAAR OSLO.

Trygve Lie, de Noorse Minister van Buitenlandse Zaken die genoemd werd als candidaat voor de post van Secretaris Generaal der Verenigde Landen, arriveerde in Oslo voor korte „vertrouwelijke" besprekingen met de regeringsautoriteiten. Premier Gerhardsen was aanwezig op het vliegtuig ter verwelkoming van Lie en Finn Moe, lid van de Noorse afvaardiging bij de Organisatie der Verenigde Landen die herhaaldelijk genoemd is als een Secretaris-Generaal zou krijgen (Oslo, (AP) 28.1).

COOKE DOET EEN UITNODIGING.

De Argentijnse Minister van Buitenlandse Zaken Juan Cooke zeide gisteren op een persconferentie, dat Argentinië geen formele uitnodiging heeft gedaan buitenlandse journalisten om de verkiezingen persoonlijk gade te slaan, doch dat hij als lid van de regering thans niet alleen de journalisten uitnodigt, doch ook de vertegenwoorligers van arbeiders en andere belangstellende organisaties. De verkiezingen zullen worden gehouden op 24 Februari en Cooke zeide, dat de regering stappen neemt om ervoor te zorgen dat deze verkiezingen de eerlijkste zullen zijn die ooit in de geschiedenis van het land werden gehouden. Toen men aan Cooke vroeg of hij candidaat zal zijn voor het Vice Presidentschap met Peron of candidaat voor het Gouverneurschap van de provincie Buenos Aires, antwoordde hij ontkennend. Cooke zeide ook, dat de leden van de bemanning van het Duitse vestzakslagschip „Graf Spee", dat nabij Buenos Aires tot zinken gebracht werd, met het Britse schip „Highland Monarch" op 15 Februari as. naar Duitsland zullen worden gezonden. Sommigen zijn intussen getrouwd en zullen hun gezin mogen medenemen. Cooke zeide, dat het nieuws dat zij zullen worden teruggezonden, grote onrust veroorzaakt heeft onder de mannen (Buenos Aires, (AP) 29.1).

DE BEVOLKING VAN CANADA.

De bevolking van Canada is toegenomen met 612.000 sedert de laatste telling in 1941. Dit werd gemeld door het Canadese Bevolkingsregister. De totale bevolking van het land wordt geschat op 12.119.000. Dit is 4.912 000 meer dan in 1911.

CULTUURLEVEN VERSCHIJNT WEER.

Naar wij vernemen is 'Cultuurleven' het tijdschrift van de Vlaamse Dominicanen weder verschenen.

CURAÇAO

STATEN VAN CURAÇAO VERGADERDEN.

Dr. de Regt en Gerharts waren te laat.

Volgens Curaçaose gewoonte begon de vergadering der Staten van Curaçao niet om 20 uur, zoals was aangekondigd, maar om 20.30 uur. Er waren tal van 'Ingekomen Stukken'. In een ervan drong de Gouverneur er bij de Staten opaan, om vooral toch geiden toe te staan voor het laten uitkomen van personeel voor het Departement van Openbare Werken, wijl het anders onmogelijk is de talrijke urgente bouwplannen o.a. een postkantoor uit te voeren.

Een andere brief deelde het overlijden mede van den Heer A. Mühlenfeld, directeur-generaal van West Indische Zaken. Naar aanleiding hiervan sprak de voorzitter van de Staten Dr. A. W. J. M. Desertine enige waarderende woorden over den overledene. Hij noemde hem 'een goed en trouw vriend van Curaçao' en verzekerde, dat zijn eerbiedige nagedachtenis zal blijven voortleven.

Weer een brief deelde mede, dat de commissie voor het onderzoek naar het koersverschil tussen de Curaçaose gulden en de Nederlandse gulden tot de conclusie was gekomen, dat dit koersverschil voorlopig gehandhaafd moet blijven.

Vervolgens werd er ook ingediend door het Bestuur een voorstel om het kiesreglement te wijzigen.

Na de 'Ingekomen Stukken' bracht Dr. M. F. da Costa Gomez als voorzitter van de commissie voor onderzoek van de geloofsbrieven een verslag uit, waarbij bleek dat zowel door Dr. W. W. de Regt en L. D. Gerharts de geloofsbrieven niet binnen de vastgestelde tijd naar behoren waren ingediend bij de Staten. Naar aanleiding hiervan geeft de commissie den Staten in overweging te verklaren, dat de plaatsen, die door Dr. de Regt en den Heer Gerharts als leden van de Staten zouden worden vervuld, opnieuw zijn opengevallen.

Dr. Maal maakte hierop bezwaren ten aanzien van de Dr. de Regt, wijl deze door omstandigheden buiten zijn schuld onvoorwaarden kon voldoen.

Besloten werd deze bezwaren later bij de bespreking van de voorgestelde wijziging van het Kiesreglement te behandelen.

MUSKUS TREEDT UIT.

Doordat de bootwerkersbond „San Telmo" geprotesteerd heeft tegen de opneming van den heer Richard R. Muskus in de Commissie welke een onderzoek moet instellen naar de belangen der havenarbeiders, is deze uitgetreden. De vertegenwoordigers van de bootwerkers hadden erop gewezen, dat de heer Muskus zelf werkgever is dus belanghebbende partij in het arbeidsgeschil. De heer Muskus ging hiermede volkomen accoord en trok zich onmiddelijk uit de commissie terug. Naar wij vernemen zal de vacature welke hierdoor ontstaan is niet worden gevuld gezien de omstandigheid dat de commissie nog ter beschikking heeft.

FRANKRIJK NEEMT PONDEN AAN.

In handelskringen alhier is bericht ontvangen, dat Frankrijk Ponden Sterling zal aannemen voor goederen, die het uitvoert naar Curaçao (voornamelijk cognac, brandy en parfumerieën). Voor Curaçao betekent dit een besparing van dollardeviezen.

DE FINANCIËLE COMMISSIE IS ER.

Maandag arriveerde op het vliegveld Hato de Nederlandse financiële afvaardiging onder leiding van Dr. A. L. Rutgers en verder samengesteld uit de heren Albarda en Philips.

De bezoekers werden op het vliegveld officieel verwelkomd door de heren Mr. H. J. M. Hoogeveen, Administrateur van Financiën, Kraft, secretaris van de Curaçaose Bank en Kapitein van de Laarschot, adjudant van den Gouverneur.

DE ALCOA-SCHEPEN KOMEN WEER.

De firma S. E. L. Maduro & Sons, agente van de „Alcoa Steamship Company, Inc." deelt ons mede, dat de maatschappij spoedig haar diensten zal hervatten met afvaarten uit Mobile en New Orleans naar Curaçao via Port-au-Prince, Haïti, en Ciudad Trujillo, Dominicaanse Republiek.

De „Alcoa Cutter" heeft reeds lading ingenomen te Mobile en zal omstreeks 4 Februari lading innemen te New Orleans. De „Vestvangen" neemt lading in te Mobile omstreeks 5 Februari en te New Orleans omstreeks 11 Februari. De „Capstan Knot" neemt lading in te Mobile omstreeks 20 Februari en te New Orleans omstreeks 26 Februari.

De maatschappij hoopt steeds meer en betere diensten te geven aan haar goede vrienden en klanten en aan het publiek in het algemeen.

Men schrijft ons:

J.P.F.'s leden zijn reeds enige tijd aan het timmeren, schilderen en reeds is voor een ieder duidelijk, dat op het terrein wederom een Bazaar gehouden zal worden. Als we terugdenken aan de gezellige sfeer van de B.O.L.S.-bazaar, dan behoeft er niet aan getwijfeld te worden, of de J.P.F.-bazaar zal ons vier genotrijke avonden bezorgen.

De kraampjes: Bloemen, ijs, koffie, cocktail en een aantal andere zullen u in staat stellen te kopen, waar u trek of zin in hebt. Dorstigen behoeven niet te vrezen, dat ze de drie Bars zullen kunnen leegdrinken, terwijl hongerigen zich te goed zullen kunnen doen aan Surinaamse, Chinese, Javaanse en Hindoestaanse schotels.

Ook aan de jeugd is gedacht: Zondagmiddag is voor hen bestemd en het is overbodig te zeggen, dat het gezellig worden zal. De medewerkenden kunnen hun toegangsbewijzen in de Club afhalen.

TELEGRAMMEN EN RADIO

Het Hoofd van de Radiodienst schrijft ons:

Alle restricties in het telegraafverkeer naar en van Birma zijn thans opgeheven, dit betekent, dat thans ook codetelegrammen en telegramadressen met dit land zijn toegelaten.

De rechtstreekse radio-telegraafverbinding tussen New York en Warszawa (Warchau) is hersteld. Een rechtstreekse radiotelegraafverbinding tussen San Francisco en Seoul (Korea) is op 17 Januari jl. tot stand gekomen. Voor het verkeer met Korea gelden dezelfde restricties en taksen als in het verkeer met Japan. Voorlopig zijn in het verkeer met Japan en Korea alleen Regerings- en Perstelegrammen toegelaten alsmede telegrammen naar Amerikaanse militairen.

Het radiotelegrafisch verkeer met Frans Indo China is eveneens hersteld en wordt geleid via Manilla. In dit verkeer zijn dezelfde restricties van toepassing als in het verkeer met andere Franse koloniën.

Zakentelegrammen naar Hankow, Peiping, Sjanghai, Tientsin en Tsingtau (China) mogen zich thans ook uitstrekken tot andere onderwerpen dan het verzoeken om inlichtingen of het zich vergewissen van feiten.

In het radiotelegrafisch verkeer met Malaya mag thans ook gebruik gemaakt worden van codes, alle restricties zijn opgeheven.

Particulieren telegrammen naar Oostenrijk kunnen nog steeds niet worden verzonden via New York.

Ten aanzien van de staking in de telegraaf- en telefoonbedrijven in de U.S.A. moet worden medegedeeld, dat deze onverminderd voortduurt. Er kunnen nog steeds geen telegrammen worden aangenomen met andere bestemming dan New York, Washington D.C. en San Francisco. Bericht is ontvangen, dat telegrammen, welke sedert de 11e Januari met andere bestemming dan genoemde plaatsen werden verzonden, nog steeds in New York liggen, aangezien deze niet verder kunnen worden doorgezonden. De Landsradiodienst heeft verzocht een juiste opgave van deze telegrammen te mogen ontvangen, opdat de afzenders hiervan restitutie van de telegraaftaksen zullen kunnen verkrijgen. Belanghebbenden zullen hiervan in kennis worden gesteld.

Het telegrafisch verkeer met Nederlands Oost Indië is nog steeds niet voor particulieren opengesteld, slechts Regeringstelegrammen worden aangenomen. Onderhandelingen worden gevoerd over het verlagen van het telegramtarief naar Nederlands Oost Indië. Met vrij grote zekerheid kan reeds worden medegedeeld, dat dit tarief gelijk zal worden aan dat naar Nederland.

De nieuwe lijst van telegramtarieven, welke per 1 Januari jl. in werking zijn getreden, zal waarschijnlijk begin Februari a.s. gereed zijn ter drukkerijen dan onmiddellijk worden gedistribueerd.

ONS KONINKRIJK

BESPREKINGEN NOG NIET BEGONNEN.

Een officiële Nederlandse verklaring zegt: Dr. Hubertus J. van Mook beraadslaagt met zijn adviseurs teneinde een zo volledig mogelijk overzicht te krijgen van de toestand. Gedurende zijn afwezigheid hebben inwendig zowel als uitwendig vele veranderingen plaats gegrepen."

Sjahrir verklaarde aan de journalisten, dat hij er van overtuigd is, dat hij alleen namens de Indonesiërs zal onderhandelen. Indien dit noodzakelijk mocht blijken kan Soekarno nog altijd naar Batavia komen, maar een dergelijke noodzakelijkheid is tot nu toe niet gebleken. Hij verklaarde, dat men zich nog niet met hem in verbinding heeft gesteld voor de hervatting van de besprekingen. De jongste reis naar Djokjakarta was nodig, omdat de republikeinen niet zoveel contact met de buitenwereld hebben als hijzelf. Sjahrir zeide, dat hij slechts korte besprekingen voerde met Soekarno, die aan bronchitis lijdt. Ook Hatta was aanwezig (Aneta).

EEN DAG KWIJT EN GEEN KOUSEN.

Een huisvrouw uit Nederland schrijft in de „Volkskrant":

Ik heb midden in de vuurlinie van een kousenveldslag gezeten en vannacht kreeg ik nachtmerries van zuiver zijden, linksgeweven en katoenen beenomhulsels, die me te lijf gingen op een manier welke de verschrikkingen van overdag evenaarde.

Rijendik stonden we en staarden ons blind op étalages met niet veel er in en de regen druilde. Ieder uur schoven we één étalage verder, ook al met niet veel erin. Een portier als een dure generaal stond boven op de stoep en hield de op kousen beluste horde tegen, hetgeen moeite kostte.

„Waarom duurt het zo lang?" wilde mijn buurvrouw weten. In vier uur zijn er precies vier rijen van vijf naar binnen gewerkt, dat is dus twintig klanten in totaal, oftewel vijf per uur. Eén juffrouw achter één toonbank. Kousen kopen kost je twee dagen — waarom niet vier of vijf toonbanken en vlotte meisjes die helpen?"

Er komt deining. De regen druilt nog steeds. Mijn schoenen lekken, want mijn schoenmaker moet per se zes bonnen hebben voor nieuwe zolen, — mijn scheve hakken laat hij scheef, — en ik bepeins waarom maat 36 evenveel bonnen moet inleveren als de vrouw die letterlijk op grote voet leeft en maat 41 torst.

Geweld.

„Als u niet teruggaat, gebruik ik geweld!", brult de generaal die paars aanloopt.

Na nog twee uren staan we — min of meer met geweld — ergens op de derde étage, of liever gezegd, we hangen, zwevend op de rand van een marmeren trap.

„Ik moet voor mijn eten gaan geputte huisvrouw". „Waarom zeggen ze, dat de kousen vrij zijn van vergunning? Als je dat „vrij" noemt, — het kost je dagen! De distributie moest de winkels en warenhuizen zo bevoorraden, dat er genoeg is, dan zou het geen storm lopen, we behoefden niet te keuen, het personeel zou het gemakkelijk afkunnen en iedereen was tevreden. En als er géén kousen genoeg zijn voor ons, laten ze dan wachten tot er wèl genoeg is. We lopen nou al zo lang met vodden, die ene maand kan er ook nog wel bij."

Op den duur worden de vrouwen het moe, het een moet op tijd op tafel en het is al laat. Ik vraag me af waarom men op een bepaald moment de rij niet afsluit na een globale berekening van de voorraad kousen en de kooplustigen. Of nog liever zou ik de hoge meneer van de distributie eens een paar kousen voor me laten kopen, — maar dan volgens de legale weg. Mijn wraakgevoel zou zoet zijn.

Teleurstelling.

Het duurt een eeuwigheid voor ik uit de strijd te voorschijn kom en mijn mantel kan losrukken uit grijpende handen.

Buiten daalt de schemer uit een loodgrijze lucht, waardoorheen weemoedig het licht van straatlantaarns sijpelt, het asphalt glimt.

Ik ben kousen gaan kopen. Met een vage illusie van zacht zijde in warme tint verliet ik 's morgens voor dag en dauw mijn huis en nu ben ik weer thuis in een mantel zonder knopen, een in flarden gescheurde shawl, één behandschoende hand en met mijn laatste paar ogenschijnlijk behoorlijk kousen, waarin vier niet meer te herstellen knollen van gaten gapen met evenzovelle ladders.

SINT FRANCISCUS VAN SALES.

Heden is het het feest van den Heiligen Franciscus van Sales, Kerkleraar en Patroon van de Katholieke Pers. De Heilige Franciscus van Sales is tevens de patroon van de zachtmoedigheid en daarom zijn de katholieke journalisten in het bizonder verheugd, want de zachtmoedigheid hebben zij nodig.

Hij, die alle dagen moet grasduinen in het wereldgebeuren en in de levens der mensen, moet wel een grote mate van zachtmoedigheid genieten om dit alles te kunnen verdragen en altijd maar weer het goede te zoeken uit de balen rommel van het leven van alle dag.

Is het wonder, dat de katholieke journalisten heden in het bizonder bidden om de gave der zachtmoedigheid, want zij, die deze bezitten, zullen het aardrijk beërven.

ZWITSERLAND LEVERT ZWARE MACHINES.

Handelsaccoord met Nederland.

Nederland en Zwitserland zullen gedurende 1946 volgens een in Bern getekend protocol voor een waarde van 210 millioen Zwitserse francs goederen uitwisselen. Zwitserland zal naar Nederland voor tenminste aan 135 millioen Zwitserse francs aan eindfabrikaten uitvoeren. Nederland zal naar Zwitserland voor een waarde van tenminste 75 millioen Zwitserse francs landbouw- en mijnbouwproducten exporteren.

Als Nederlandse exportartikelen worden genoemd: Pootaardappelen, tuinbouwzaden, stro, ijzeren buizen, ruwe chemicaliën en een kleine hoeveelheid cokes.

Als Zwitserse uitvoerproducten worden zware machinerieën genoemd. In de officiële aankondiging wordt gezegd, dat ook vele producten „voor de noodzakelijkste doeleinden van de Nederlandse wederopbouw" onder de overeenkomst vallen. De Zwitserse exporteurs van machinerieën hebben Nederland crediten op lange termijn toegestaan.

DANK

Aan al, degenen, die mijn Zilveren

AMBTSJUBILEUM

als Kapelaan van San Mateo en Directeur van het koor van Santa Cecilia tot een onvergetelijke gebeurtenis gemaakt hebben, betuig ik mijn hartelijke dank.

Moge God u zegenen.

p. fr. Raphael P. Bührs O.P.

CUBA — I.

Cuba, onze onbekende Bondgenoot.

Van huis uit is de Cubaan een nijver mens. Van de tien Cubanen, die na gedane arbeid de deur achter zich sluiten, genieten er vier niet die zoete rust welke het spreekwoord hun gunt. Zij vatten andere arbeid op. De ambtenaar gaat naar zijn winkel. De winkelier wordt plotseling advocaat.

Van de vroege morgen tot diep in de nacht is het druk op straat. Te druk om het vervoer aan mensen met de meer dan gebrekkige autobussen te helpen. Dat is geen schuld van Cuba, maar van de oorlog, waaraan Cuba met zijn machtige industrieën het zijne heeft bijgedragen, zoals nog kort geleden in het Britse Lagerhuis werd gememoreerd.

Door de oorlog moesten vele bussen uit de omloop worden genomen bij gebrek aan banden. Andere bussen geraakten op, hetgeen geen wonder is als men ziet hoe deze vehikels langs de schitterende boulevards en bochtige koloniale straatjes worden gesleurd, van binnen vol en van buiten behangen met mensen die zich aan een of ander uitsteeksel vastklampen.

Of het het eilandelijke leven van vele jaren is geweest, dat de overgang zo groots maakte, of dat het grote inhaerent is aan wat Habana zo aantrekkelijk maakte, weten we niet. Er zal, als steeds in beide veronderstellingen wel zekere grond van waarheid schuilen.

Maar Habana is een werkelijke stad. Het haalt niet bij Parijs en het kruipt weg bij Wenen, maar toch behoort het bij deze steden. Om de charme die ervan uit gaat, als men door de binnenstad slentert en op de hoeken staat te kijken. Om de trottoircafé's en de bouw van de stad. Het nijvere Cubaanse volk maakt Habana tot wat het is. Zoals gezegd hebben vier op elke tien mensen die een salaris genieten, nog een andere werkkring. Dit pleit voor hun ijver, maar tegelijk laat het zien, wat er op sociaal gebied nog veranderd moet worden, want deze werklust is niet altijd vrijwillig. In vele gevallen verdient men te weinig om aan het salaris van één baan voldoende te hebben. Een politie-agent verdient minder dan 100 dollar in de maand en een hoogleraar verdient nog geen derde van wat hij nodig heeft om behoorlijk te leven.

Beiden hebben dus een nevenbetrekking, vaak een die voor ons ongelooflijk klinkt, zoals een professor die een winkel hield waar hij zelf niet achter de toonbank behoefde te staan, maar waar hij toch persoonlijk de kasboeken en zo van bij moest houden.

In Middel-Amerika is Cuba een van de meest stabiele onafhankelijke republieken en onder het huidig regiem van Dr. Grau San Martin als president, is men begonnen aan de voltooiïng van de sociale wetgeving. Een minimumloon van $ 60 werd reeds ingevoerd. Andere voorzieningen op het gebied van landbouw en suiker zijn in de maak.

Maximumprijzen, die de meest noodzakelijke levensbehoeften beneden redelijke prijzen houden, werden reeds vastgesteld en al is de contrôle erop nog niet volmaakt, in een land dat slechts een veertig jaren onafhankelijkheid geniet moet alles vanzelfsprekend van de grond af worden opgebouwd. Twee wereldoorlogen hebben daarin ongetwijfeld belemmerend gewerkt.

Niet alleen dat de bevolking hard werkt, zij vermenigvuldigt zich ook. In de ruim veertig jaren onafhankelijkheid heeft zij zich... verdubbeld van twee tot ongeveer vier millioen. Deze mensen wonen op een eiland, dat bijna viermaal zo groot als Europees Nederland is! Van deze vier millioen woont één millioen in de provincie Habana, dat is de hoofdstad met naaste omgeving.

In een paar andere grote steden als Santiago de Cuba, Santa Clara en Camaguey wonen bij elkaar nog een millioen, zodat men kan begrijpen dat de rest van het grote en uitgestrekte land vrijwel onbewoond is. Daar de grond vruchtbaar is en rijk kan men hieruit tevens afleiden, dat, als Cuba op deze wijze voortgaat; met zijn nijverheid, zijn bevolkingsaanwas, zijn op de oude Spaanse cultuur stoelende beschaving, het een der toekomstlanden van de wereld is, als wij de op materialistisch-economisch voorrecht bogende Groten uitschakelen.

Reeds thans getuigen de winkels daarvan.

De weelde aan artikelen, vooral meubelen en lederwaren, die men daar geëtaleerd ziet, herinnert aan vóóroorlogse dagen. De San Rafaelstraat in Habana is een aaneenreiging van meubelzaken, waar de fraaie meubelen van Cubaans makelij te koop zijn... tegen zeer hoge prijzen. Cuba is niet goedkoop. De vraag naar meubels in Cuba — dit ten bewijze van de welvaart — is zo groot, dat een Curaçaoënaar die trachtte een agentschap voor een Cubaansen meubelfabrikant op Curaçao te vormen, ons zeide: „Geen enkele Cubaanse meubelfabriek is op het ogenblik geïnteresseerd in uitvoer. Ze kunnen de vraag uit het eigen land niet aan".

Heden overleed

Mejuffrouw Leonor Trappenberg

Haar broeders en overige familieleden noodigen hunne kennissen uit tot de begrafenis welke plaats zal hebben vandaag om 3.45 uur p. m.

Sterfhuis: Madurostraat 54.

Jose S. Trappenberg
Herman L. Trappenberg
Anton Trappenberg
George Sanchez
Frans, Rademacher
Antonio Leocadia
Walter A, Cras.

Curacao, 29 Januari '46.

NIEUWS VAN OVERAL

NIEUW VLIEGRECORD.

Kolonel William H. Councill, wiens stuwvliegtuig Zaterdag een nieuw transcontinentaal record vestigde, wil thans gaarne de overtocht naar Europa wagen. Hij is vol vertrouwen dat het vliegtuig ook deze reis in recordtijd kan maken.

Councill vloog zonder tussenlanding van Long Beach, Californië, naar New York binnen 4 uren, 15 minuten en 26 seconden Hij zeide, dat de afstand van New Founland naar Groot Brittannië 3550 kilometer bedraagt. „Toen ik landde had ik 3872 kilometer afgelegd terwijl er nog genoeg brandstof was in het vliegtuig om 72 kilometer te vliegen" (New York, (AP) 28.1).

BOUWTERREIN TE KOOP

Landhuis „DE HOOP"

gelegen : Weg naar STA. ROSA.

Voor verdere inlichtingen :

ALI N. HAMUD Y HNO.

„Las Piramides", Tel. 1660.

6—1

Te koop aangeboden

een Philips radio
een gasstoof merk Norge
drie liberty stoelen mahoniehout
een kleerenkast
een kaptafel met spiegel

Te bevragen:

Nassaustraat 346
9—u a.m. 4—6 u p.m. 2-1

KLM KONINKLIJKE LUCHTVAART MAATSCHAPPIJ N.V.

ALGEMEENE TARIEVEN VERLAGING

INGAANDE
1 FEBRUARI 1946.

THANS:

CURACAO	— CAMAGUEY	ENKELE REIS	FLS.	229.— —
„	— CIUDAD TRUJILLO	„	„	98.— —
„	— KINGSTON	„	„	160.— —
„	— MIAMI	„	„	273.— —
„	— PORT AU PRINCE	„	„	139.— —
„	— PORT OF SPAIN	„	„	132.— —
ARUBA	— KINGSTON	„	„	141.— —
„	— MIAMI	„	„	254.— —
„	— PORT AU PRINCE	„	„	120.— —

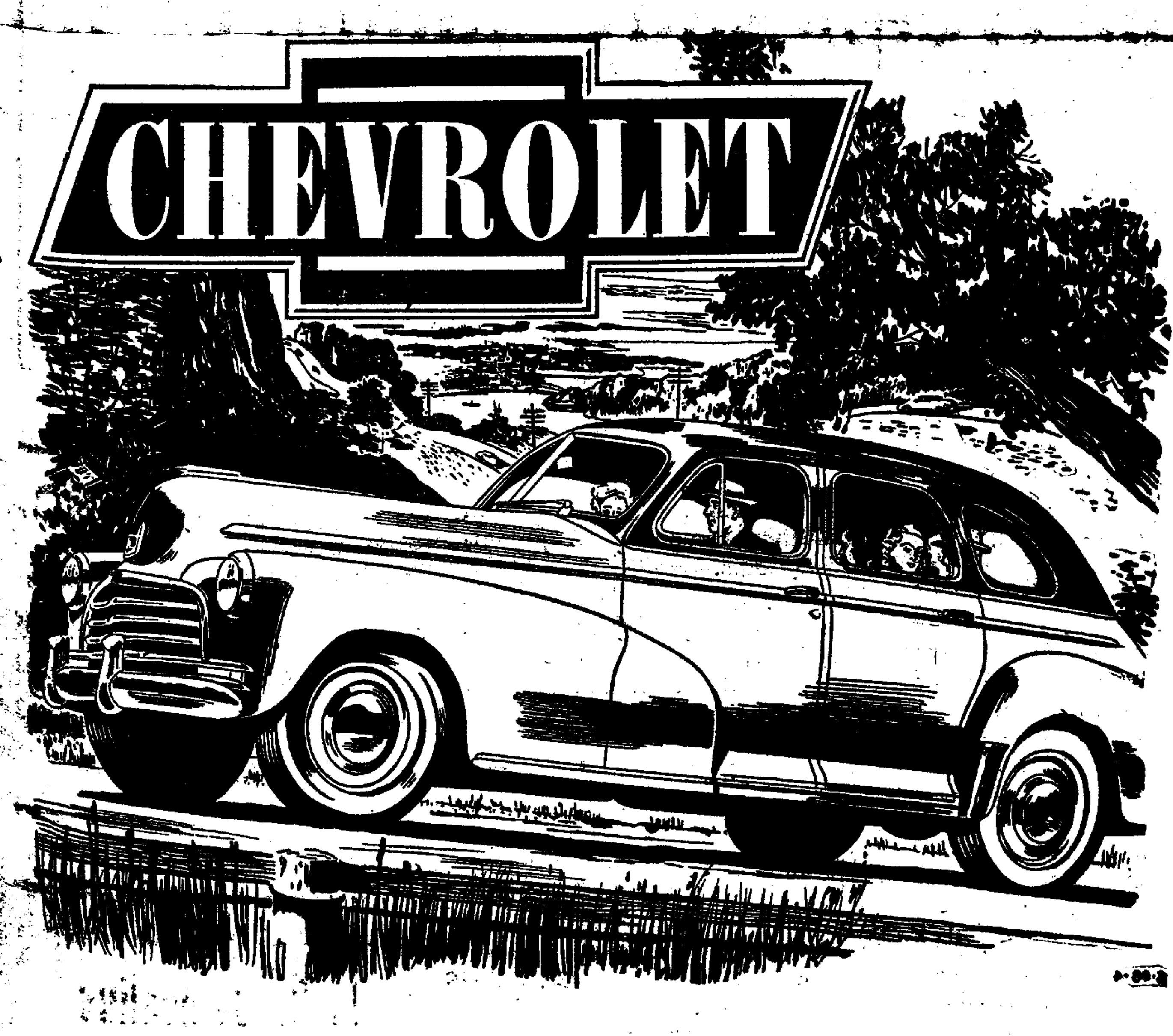
Wij verzorgen gaarne Uw passage per vliegtuig of trein van MIAMI naar alle bestemmingen in de Vereenigde Staten van Noord Amerika en Canada.

INLICHTINGEN EN RESERVEERINGEN:

K-L-M PASSAGE BUREAU.

DE RUYTERKADE NO 3 TELEFOON **1020**

's Werelds Oudste Luchtvaart Maatschappij.

THANS TENTOONGESTELD

DE NIEUWE 1946

CHEVROLET

Wij noodigen U vriendelijk uit om deze nieuwe CHEVROLET te komen bezichtigen in onze Toonzaal op Scharloo 156.

E. MORENO BRANDAO & SONS

ALLEENVERTEGENWOORDIGERS.

1946 STYLEMASTER SEDAN.

Vis met de Vissen — XVII.

Kalmte zal je redden.

In de ogen van buitenstaanders zijn en blijven we waaghalzen, en toch is dat niet waar. We stellen ons leven zo maar niet in de waagschaal. De zaak is, men moet van het leven der zee op de hoogte zijn, en al wat in de nabijheid is kunnen zien. Mensen die van geen toeten of blazen weten, beschouwen de zee als een oneindig vat vol gevaren. Het krioelt er van woeste haaien en monsters, en al die dieren stormen op den mens af om hem te verslinden. Maar geloof me, het is de angst voor het onbekende. En het beetje wat men er van weet, zijn verhalen van reisbeschrijvers die er ook niets van weten, of uitzonderlijke voorvallen met verkeerde afloop, die dan als norm gesteld worden voor alle gevallen.

Hier op het eiland weten zeker de vissers meer van het zeeleven af dan wij. Wat echter de gevaren der zee aangaat, daarvan hebben zij vaak een valse voorstelling. Zij zijn bevooroordeeld door overgeleverde verhalen. En ook bij hen geldt de wet, dat één ongeval, afgezien van de oorzaak, norm wordt, en dat duizend andere gevallen, die goed aflopen, toeval heten. Het is de angst, die de mensen tot zulk een enorm sofisme drijft.

Ik heb bij veel vissers geïnformeerd of zij iemand kennen die door haaien of barracuda's of een zeevis hun leven hebben verloren, en ze wisten er geen op te noemen: wel kreeg ik een waarschuwing ,dat het toch o zo'n gevaarlijke beesten zijn. Ja, een had meegemaakt, dat een compagnon een stuk van zijn voet was gebeten door een volwassen barracuda, maar dat was op de Aveseilanden, en door eigen schuld. Zonder het zelf te weten had hij het beest razend gemaakt, en in razernij gebruikt het natuurlijk zijn wapenen.

Wij zelf hebben nu toch ongeveer alle vissen ontmoet die in deze wateren rondzwerven, en beiden zijn nog geheel ongedeerd.

Maar we kijken terdege uit, en leggen er ons op toe in alle gevallen de kalmte te bewaren en redelijk te werk te gaan.

Daarbij komt natuurlijk enige experimentie. Men moet niet in het begin op zijn eentje gevaarlijke zones bezoeken, omdat men dan niet weet, waar het gevaar schuilt. Ten zeerste is aan te raden met zijn tweeën of meerderen uit te gaan. Een roofvis is ook niet gek, hij zal niets wagen als hij van twee kanten gevaar ziet; hij kent ons niet, hij weet niet wat wij waard zijn, hij heeft eerbied voor die harpoenpunt, en zal nooit in dolle onbezonnenheid op je afkomen.

De enige vis, die weinig berekent en zeer vraazuchtig is, is de joodvis. Deze vis, zijn papiamentse naam, komt van het Engelse Jew-fish, en het beest heeft werkelijk de traditionele kenmerken van het semitische ras.

Hij zit in diepe holen en blijft daar verborgen liggen, en maakt weinig onderscheid in wat hij hapt, verzekerd als hij is van zijn brute kracht. Aan de vredige Westkust zal men zelden een groot exemplaar ontmoeten.

Welk gevaar ook mocht dreigen: neem nooit overhaast de vlucht, dat is het allerdomste dat u doen kunt. Roofvissen laten graag even hun tanden zien, om te weten te komen of de tegenpartij bang voor hem is of niet. Dan moet men ten minste uiterlijk doen als of men helemaal niet bang is, ook al zou je rillen van agnst. Die koene houding boezemt eerbied in, zelfs enigermate aan een haai-vis.

Voor haaien geldt zeker, dat er geen beter verdedigingsmiddel bestaat, dan erop af te gaan. En in het algemeen: Kijk uit, blijf kalm en overweeg goed wat je doet, want er zijn geen regeltjes te geven hoe je je gedragen moet in alle omstandigheden. Tegenwoordig hebben André en ik ieder een eigen methode van verweer als een grote vis brutaal nadert. Beiden zijn we vis met de vissen, maar André sluit zich vooral aan bij de roofvissen en ik bij de meer vredige vissen. Vroeger lieten wij ook bij gevaar meteen ook onze tanden zien. Het eerste wat we deden bij het naderen van een grote barracuda was; harpoen vooruit en de vis bedreigen. Later ben ik daarvan enigermate teruggekomen. Ik geloof niet, dat het de veiligste methode is. Je kunt daardoor een tegenstander onnodig tergen,waardoor het gevaar groter wordt. Want het leidt geen twijfel, dat roofvissen in uiterste nood toetasten.

André heeft zijn methode eens met dure angst moeten betalen. Hij was geheel alleen in zee, toen een grote barracuda zeer ontstemd vlak voor hem kwam staan. André steekt zijn harpoen vooruit, en gaat er meteen een eindje op af. Het beest wordt daardoor zozeer verrast, dat het zijn vinnen opzet, met zijn kop zich naar André wendt, en zijn bek met scherpe tanden openspert. André schrikt hevig, maar beheerst zich.

Ze staan roerloos tegenover elkander. Maar die situatie kan niet blijven, want aan adem komt een eind. André steekt zijn harpoen iets voorwaarts. De barracuda deinst teug. Aha! die is dus toch ook een beetje bang! André trekt de harpoen terug. het beest komt ook terug. André steekt zijn harpoen weer vooruit; het beest krabbelt terug, maar trek zijn bovenlip omhoog van razernij. André haalt zijn harpoen terug, het beest nadert vervaarlijk met open bek. André heeft geen adem meer, en besluit tot een definitieve aanval; hij trekt de harpoen verder terug om een flinke stoot te geven, en kijk, de barracuda wijkt achterwaarts; geeft een klap met zijn staart, en suist weg. Ook dat avontuur liep gelukkig goed af.

Ik voor mij ben ervan overtuigd, dat men veiliger doet door zo'n beest te negeren. Van een visser, die al meer dan veertig jaren op Lac werkt, en daar ook schelpen duikt, vernam ik, dat hij geregeld de barracuda's zo dicht bij zich heeft, dat hij ze met het blote oog, zonder bril kan zien; en dat is dichtbij! Hij heeft minder angst voor deze dieren dan andere vissers vanwege zijn experiëntie, en gaat rustig met zijn werk door. Je moet ze niet plagen, zegt hij. En dat is het geheim. Ik heb de proef op de som genomen. Ik zwom achter de koralendam midden in Lac, en had voordurend barracuda's om me heen. Ik zwom met langzame bewegingen, de nieuwsgierigaards moesten het naadje van de kous weten van wat ik uitvoerde, zwommen met me mee, en werden in het geheel niet kwaad. Ik geloof, dat het niet provoceren voorzichtiger is.

Gevaarlijker dan duiken is zwemmen en baden langs de kust zonder uit te kijken waar je gaat staan. Een brandvis imiteert een steen, en gaat midden tussen de stenen liggen. U ziet hem zo niet, en trapt er boven op, en mag een paar dagen koorts verdragen. Laatst lag er een man in het ziekenhuis. Die zette nooit een bril op, want hij kon zo wel alles zien, dacht hij. Hij trapte op een giftspin, en moest voor drie dagen worden opgenomen. Je staat tussen stenen, en zonder er erg in te hebben, bedekt je voet toevallig het holletje van een slang, die daardoor zeer gebelgd is, en zijn tanden in je been zet.

Zonder bril zie je geen gevaren, en je bemerkt ze pas als het te laat is. Met bril zie je alles, en kun je maatregelen nemen. De gevaren zijn daar waar een buitenstaander ze niet vermoedt, en waar hij bang voor is, is geen gevaar. Men moet op de hoogte zijn. Deining kan gevaar met zich meebrengen, je kunt er door opgenomen worden, en je lelijk stoten aan scherpe koraal. Er bestaat brandmos, dat er o zo onschuldig uitziet, maar bij aanraking gloeiend ijzer lijkt te zijn.

Maar wat betekent dat al, wanneer je het weet. Je zwemt er omheen. En vervolgens niet heel de zee is vol van brandvissen, joodvissen, brandmos en vraatzuchtige haaien. De zee is voor alles vol natuurschoon, zo vol dat nooit een duik u zal vervelen. En hoe meer u er van weet, des te meer zult u genieten. Heeft u eenmaal de slag te pakken om te observeren, dan doet u de ene ontdekking na de andere, en worden de terreinen van onderzoek steeds groter. Onder water komt aan de schoonheid van Gods schepping geen einde. Het blijft ons een mysterie, dat zich iedere keer weer opnieuw aan ons opdringt, waarom de Maker van al wat schoon is, zulk een overvloed van pracht verborgen heeft op een plaats, waar nog niet een van de duizend mensen komen kijken.

De voornaamste raad, die wij, André en Frans, u te geven hebben is: Volg ons na, en ge zult genieten zoals ge nergens ter wereld van de natuur kunt genieten. Maar denkt nu toch alstublief niet, dat deze beschrijving een volledig beeld geeft. We herhalen waarmee we zijn begonnen: Dit boekje beschrijft een duizendste deeltje van wat er in de zee te zien is. Wilt ge er meer van weten: Ga dan zien!

EINDE.

NEDERLAND

DEELNEMING AAN DE VERKIEZINGEN.

Bestaande bepalingen hebben het overbodig gemaakt dat de Regering biezondere maatregelen moet treffen ten opzichte van deelneming van vroegere N.S.B.-ers aan de komende verkiezingen.

Minister Beel heeft in een memorandum aan de Tweede Kamer bekend gemaakt dat, indien vroegere N.S.B.-ers door de bestaande wettelijke instellingen gezuiverd zijn, door de Regering geen pogingen in het werk zullen werden gesteld om hen te beletten deel te nemen aan de verkiezingen.

RUSLAND EN AMSTERDAM.

Naar wij vernemen, is binnenkort te Amsterdam de vestiging te verwachten van de Russische Handelsvertegenwoordiging in ons land, aldus het Algemeen Handelsblad. Deze is, in verband met het staatsmonopolie van de buitenlandse handel in Sovjet-Rusland, geheel gescheiden van de ambassade te Den Haag en zal worden geleid door een hoofdambtenaar van het Volkscommissariaat van de Buitenlandse Handel te Moskou, voorzover nodig bijgestaan door een staf van deskundigen, vertegenwoordigend de verschillende in- en exporttrusts in de Sovjet-Unie. Deze Handelsvertegenwoordiger („Torgpred") zal voorzien zijn van de nodige volmachten om met ons departement van Handel een verdrag aan te gaan, dat de toekomstige handelsbetrekkingen, waaronder begrepen het scheepvaart- en betalingsverkeer tussen beide landen, moet regelen. De wijze waarop de staatshandel en de buitenlandse handelsvertegenwoordiging der Sovjet-Unie zijn georganiseerd en werken, vindt men uitvoerig uiteengezet in „Econ. Voorlichting" van 2 November jl.

Dat Amsterdam is gekozen als zetel van deze handelsvertegenwoordiging, is een heugelijke erkenning van het feit, dat Amsterdam — ongeacht de recente pessimistische uitlating van minister Vos — in de wereld nog altijd geldt als de belangrijkste handelsstad van ons land. Ongetwijfeld hebben voor de Sovjetregering ook de oude, historische tradities meegesproken, die onze stad met Rusland verbinden, en het is te hopen, dat ook onze regering deze zal weten te respecteren. Heel gerust zijn we echter daarop niet.

Aan het slot van de hierboven aangehaalde uiteenzetting in het offficiële orgaan van onze Economische Voorlichtingsdienst wordt nl. het onlangs te Rotterdam opgerichte USSR-Instituut (een gemeenschappelijke stichting van de Rotterdamse Kamer van Koophandel en de Economische Hogeschool) naar voren geschoven als de aangewezen tegenspeler van de Russische handelsconcentratie en logisch zou hieruit zijn af te leiden, dat de Russen eigenlijk verstandiger deden, hun Handelsvertegenwoordiging te Rotterdam te vestigen, daar Amsterdam als handelsstad immers toch afgedaan heeft!

Wat heeft Amsterdam hierop te zeggen? Zijn onze handelskringen wellicht te kort geschoten in initiatief en voortvarendheid? Het Russische staatshandelsmonopolie is een labyrinth, waarin men zonder deskundige voorlichting niet gemakkelijk de weg vindt en waartegenover een zekere belangenconcentratie onzerzijds stellig op haar plaats is. Het Rotterdamse initiatief moet dan ook als nuttig en nodig worden erkend, maar Amsterdam mag zich daardoor niet van zijn eeuwenoude eerste plaats in de Russische handel laten verdringen. Het dient er iets op zijn minst gelijkwaardigs naast te stellen, dat tegelijk een geschikt aanknopingspunt biedt voor de hier te verwachten Russische staatsagentuur.

Van deskundige zijde is het denkbeeld geopperd van een Nederlands-Russische Kamer van Koophandel, een organisatievorm, die ook de Amerikanen hebben gekomen en die men te Moskou gaarne schijnt te zien. In zulk een Kamer zouden zich enerzijds alle Nederlandse belanghebbenden, anderzijds de Russische im- en exportinstanties kunnen verenigen. Gevestigd in beide hoofdsteden, Amsterdam en Moskou, zou zij de gewenste sfeer kunnen scheppen voor de persoonlijke relaties tussen onze zakenlieden en de officiële Russische instanties, resp. haar vertegenwoordigers. Een aan de Kamer verbonden bureau van voorlichting en studie zou de leden ten dienste staan, een en ander in overleg en samenwerking met het departement van Handel en met het Rotterdams instituut. Een contact-commissie zou hiertoe kunnen worden ingesteld, belast met de behandeling van gemeenschappelijke belangen in nationaal verband.

Vóór de oorlog heeft een Nederlandse Commissie voor de Russische Handel bestaan, die haar intermediair verleende en nuttig werk heeft verricht, maar deze commissie is nu feitelijk in het Rotterdamse instituut opengegaan, en Amsterdams nominale vertegenwoordiging daarin doet niet af aan het feit, dat daarmede het zwaartepunt der Nederlands-Russische belangenconcentratie naar Rotterdam wordt verschoven wat zeker niet in overeenstemming is met de betekenis, die de Russische zaken altijd voor Amsterdam hebben gehad.

EUWE NUMMER EEN.

Euwe heeft Denker verslagen en moet nu alleen de eindwedstrijd tegen Christoffel spelen. Zelfs bij gelijk spel neemt hij de eerste plaats in. Euwe heeft 8½ tegen 1½ en Christoffel 8 tegen 2. Denker staat op de derde plaats met 6½ tegen 2½. Prins heeft de zevende plaats in de afdeling, die door Tartakower wordt geleid (Aneta).

SCHEEPSTIJDINGEN.

De „Frans van Mieris" kwam te Baltimore aan op 24 Januari uit St. Louis.

De „Jan Lievens" kwam te Houston aan op 22 Januari van New Orleans.

De „Delftdijk" kwam te New York aan op 25 Januari uit Rotterdam.

De „Teyborch" verliet Norfolk op 22 Januari met bestemming naar Nederlands Indië via Port Said.

De „Van Honthorst" kwam te Pensavola aan op 22 Januari uit Houston en vertrok op 23 Januari via Port Said naar Nederlands Indië (Aneta).

De „Huberton" (USA) kwam op 23 Januari te Rotterdam aan met een lading diesel en smeer olie uit Curaçao.

De „Empire Champion" (Br.) kwam op 23 Januari uit Aruba met een lading olie.

De „Miralda" (Br.) kwam uit Curaçao aan met een lading stookolie. (Aneta)

VOOR DE KERK VAN DINTELOORD.

Hare Majesteit Koningin Wilhelmina heeft een belangrijke gift geschonken voor de heropbouw van de gereformeerde kerk te Dinteloord. (Aneta)

„CAIRNS" OVERGENOMEN.

De 938 ton grote mijnenveger „Cairns" welke van de Britse Marine werd overgenomen, is thans aan de Nederlandse marine toegevoegd. De „Cairns" is een van de 4 mijnenvegers welke door de Nederlandse Marine werd overgenomen. (Aneta)

TWEE NAMEN ONTSLAG.

Dinsdag werd bekendgemaakt dat twee leden van de Tweede Kamer hun ontslag hebben ingediend, nl. Mr. Dr. L. J. C. de Beuafort (RK) en Roestam Effendi, communist. Beide leden waren reeds lid sinds respectievelijk 1937 en 1933. Effendi werd kortgeleden uit de Nederlandse communistische partij gestoten. (Aneta)

EVENWICHT OP DE BEURS.

Op de Beurs deden zich Woensdag geen biezondere wijzigingen voor. Vraag en aanbod waren vrijwel in evenwicht. Er was weinig vraag naar gemeente- en provincie-obligaties, hetzelfde geldt voor hypotheken en bankobligaties tenzij van banken, die in de Verenigde Staten een zetel hebben. Er was weinig belangstelling voor de industrie (Aneta)